

COMMISSIE AUTEURSRECHT

Datum: 20 december 1999
Kenmerk: CIEAR 003

Excellentie Mr A.H. Korthals
De Minister van Justitie
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Excellentie,

inzake: *Adviesaanvraag commissie auteursrecht
over rapportage werkgroep WOB/Auteursrecht*

Bij brief van 14 juli van dit jaar, heeft U van de commissie auteursrecht gevraagd te vernemen hoe zij de voorstellen beoordeelt van de ambtelijke werkgroep die de verhouding van het (eertijds) wetsvoorstel tot uitvoering van de databankenrichtlijn, de Auteurswet 1912 en de Wet openbaarheid van bestuur zou bezien, en of zij van mening is dat deze gedragen worden door de voorafgaande analyse van de bestaande wetgeving.

Ik bied U hierbij namens de commissie auteursrecht het gevraagde advies over het bovenstaande onderwerp aan.

Namens de commissie spreek ik de hoop uit dat het bijgaande advies voor U en het kabinet dienstig kan blijken.

Met de meeste hoogachting.

D.W.F. Verkade
voorzitter

1. Inleiding

Aanleiding

Een ambtelijke werkgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de ministeries van Algemene Zaken, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Economische Zaken en Justitie heeft de verhouding gezien tussen de Auteurswet 1912, de Databankenwet en de Wet Openbaarheid van Bestuur. De werkgroep is daarbij tevens ingegaan op de vraag op welke punten deze wetten verduidelijking behoeven om de toegankelijkheid van overheidsinformatie te verbeteren, dit in het kader van het kabinetsbeleid inzake het vergroten van de toegankelijkheid van overheidsinformatie met behulp van moderne informatie- en communicatietechnologie¹. Voorts heeft de werkgroep de aandacht gericht op wat wel wordt genoemd de basisinformatie van de democratische rechtsstaat: wet- en regelgeving, rechterlijke uitspraken en informatie van vertegenwoordigende lichamen.

De werkgroep heeft een conceptrapportage en onderzoeksverslag opgesteld waarin voorstellen worden gedaan tot aanpassing van de artikelen 11 Auteurswet 1912, 8, eerste lid, Databankenwet en 5 Wet Openbaarheid van Bestuur en om de verhouding tussen enerzijds de Auteurswet 1912 en de Databankenwet en anderzijds de Wet Openbaarheid van Bestuur te verduidelijken. Voorts wordt voorgesteld een aparte beperking in de Auteurswet 1912 op te nemen met het oog op de passieve openbaarmaking (dat wil zeggen openbaarmaking op verzoek) uit hoofde van de Wet Openbaarheid van Bestuur.

Samenvatting van de specifieke voorstellen van de ambtelijke werkgroep

De ambtelijke werkgroep is, zo maakt de commissie uit de conceptrapportage en het onderzoeksverslag op, uitgegaan van de gedachte dat in het licht van de toepassing van de moderne informatie- en communicatietechnologie meer duidelijkheid nodig is over de verhouding tussen de Wet Openbaarheid van Bestuur enerzijds en de Auteurswet 1912 en de Databankenwet anderzijds. Daarbij is de aandacht niet alleen uitgegaan naar de problematiek van de elektronische gegevensbestanden van de overheid maar ook naar wat in de kabinetsnota "Naar toegankelijkheid van overheidsinformatie" de basisinformatie van de democratische rechtsstaat is genoemd. De rapportage van de werkgroep is uitsluitend gericht op de bestaande wettelijke systematiek. De werkgroep beveelt een viertal wetswijzigingen aan met een beperkte strekking, namelijk:

a. In een "gemoderniseerd" artikel 11 Auteurswet 1912 zouden van het auteursrecht moeten worden uitgezonderd:

1. wetten, algemene maatregelen van bestuur en verdragen, alsmede besluiten in de zin van artikel 1:3 Algemene Wet Bestuursrecht, in de vorm waarin deze zijn bekend gemaakt;
2. rechterlijke uitspraken;
3. verslagen van de openbare vergaderingen van vertegenwoordigende lichamen in de vorm waarin deze zijn vastgesteld;
4. officiële vertalingen van het onder 1 tot en met 3 genoemde.

b. In verband daarmee, doch rekening houdend met de door het kabinet nagestreefde betere beschikbaarheid van overheidsinformatie, zouden in artikel 8, eerste lid, Databankenwet van het databankenrecht moeten worden uitgezonderd:

¹ Kabinetsnota Naar toegankelijkheid van overheidsinformatie, juni 1997.

1. wetten, algemene maatregelen van bestuur en verdragen, alsmede besluiten in de zin van artikel 1:3 Algemene Wet Bestuursrecht;
2. rechterlijke uitspraken;
3. agenda's, verslagen en andere openbare stukken van vertegenwoordigende lichamen;
4. officiële vertalingen van het onder 1 tot en met 3 genoemde.

c. Aan artikel 5 Wet Openbaarheid van Bestuur ware een vierde lid toe te voegen waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat de beslissing op een verzoek om informatie geen afbreuk doet aan het bepaalde in de Auteurswet 1912 en de Databankenwet.

d. In de Auteurswet 1912 ware een zekere beperking van het auteursrecht op te nemen met het oog op de verstrekking van informatie op verzoek, op grond van de Wet Openbaarheid van Bestuur.

Adviesaanvraag

Bij zijn brief van 14 juli 1999 heeft de Minister van Justitie aan de voorzitter van de commissie auteursrecht (hierna "commissie") verzocht van de commissie te mogen vernemen hoe zij deze voorstellen beoordeelt en of zij van mening is dat deze gedragen worden door de in het onderzoeksverslag opgenomen analyse van de bestaande wetgeving.

De commissie brengt hierbij haar advies uit².

Opzet advies

Alvorens, als verzocht, in te gaan op de specifieke voorstellen van de ambtelijke werkgroep, zal de commissie aangeven dat (ook) in haar optiek deze onderwerpen deel uitmaken van een bredere problematiek van principiële belang, die uitstijgt boven specifieke veranderingen in de Auteurswet 1912 en de Wet Openbaarheid van Bestuur. Naar de mening van de commissie ware daarmee niet te volstaan. Zie hierna paragraaf 2.

In paragraaf 3 komt de commissie vervolgens terug op de specifieke voorstellen van de ambtelijke werkgroep. In paragraaf 4 volgende enige aanvullende opmerkingen, onder meer met betrekking tot de plaats in de wetgeving waar de voorstellen van de ambtelijke werkgroep hun beslag zouden moeten of kunnen krijgen.

In een bijlage bij dit advies worden enkele door de commissie gehanteerde begrippen nader verklaard.

2. Actieve openbaarmaking door de overheid

Belang van toegankelijkheid en beschikbaarheid van overheidsinformatie

² De samenstelling van de commissie auteursrecht is als volgt: Prof. Mr. D.W.F. Verkade (voorzitter), Prof. Mr. J.J. Brinkhof, Prof. Mr. H. Cohen Jehoram, Prof. Mr. E.J. Dommering, Prof. Mr. F.W. Grosheide, Prof. Mr. K.J.M. Mortelmans en Prof. Mr. J.H. Spoor. Ambtelijke bijstand is verleend door Mw Mr. M. Reinsma en Mr. E.J. Arkenbout (secretaris). Eén van de leden is niet in staat geweest aan de beraadslagingen deel te nemen. Het advies is op 20 december 1999 vastgesteld.

De commissie benadrukt het grote maatschappelijke belang van de in de conceptrapportage en het onderzoeksverslag behandelde problematiek, met name die kwesties die rechtstreeks raken aan het door de overheid te verschaffen inzicht in de regels waaraan de burger zich heeft te houden en de toelichting daarop, de stand van de rechtspraak en de motivering van rechterlijke beslissingen, alsmede de wijze waarop het bestuur optreedt, het besluitvormingsproces en op welke gegevens en informatie het bestuur zich bij de ontwikkeling van het beleid en de besluitvorming baseert. De toegankelijkheid en beschikbaarheid van dergelijke overheidsinformatie spelen een essentiële rol bij de democratische legitimatie van het overheidsoptreden, voor de verhoudingen tussen de burgers onderling (rechtszekerheid, voorspelbaarheid), en voor de verhouding van de burger tegenover de besturende overheid (controleerbaarheid, basis voor kritiek op en beïnvloeding van overheidsoptreden).

Thans ontbreekt op tal van punten de (praktische) mogelijkheid voor de burger om dat inzicht te verkrijgen. De werkgroep heeft dat in paragraaf 4.1 van het onderzoeksverslag adequaat geformuleerd. "De bekendmaking van wetgeving en regelgeving ingevolge o.m. de Bekendmakingswet betreft uitsluitend de officieel vastgestelde teksten. Gegeven de omvang, complexiteit en omloopsnelheid van de tegenwoordige wet- en regelgeving, betekent dit dat vooral van formele wetten en amvb's in veel gevallen slechts partiele teksten worden gepubliceerd waarbij wijziging wordt gebracht in eerdere en vaak ook andere regelgeving. Integrale tekstpublicatie van gewijzigde regelgeving vindt slechts incidenteel plaats. Afgezien van geheel nieuwe wet- en regelgeving, is zodoende aan de hand van officiële publicaties in de meeste gevallen nauwelijks na te gaan hoe een complete wet op een bepaald moment luidt."

Zowel vanuit grondrechtelijk, bestuursrechtelijk (Wet Openbaarheid van Bestuur) als auteursrechtelijk perspectief bepleit de commissie in het algemeen een wettelijk verankerde plicht voor de wetgever om geconsolideerde wet- en regelgeving, parlementaire informatie, rechterlijke uitspraken en administratieve beslissingen voor iedere burger makkelijk en op efficiënte wijze (met behulp van algemeen gangbare technologie) en tegen minimale kosten daadwerkelijk beschikbaar te stellen³.

De commissie heeft geen bijzondere voorkeur voor de specifieke plaats voor zo'n verankering maar geeft in overweging dat daarvoor plaats zou zijn in een algemene wet inzake toegankelijkheid van overheidsinformatie.

Actieve beschikbaarstelling gewenst

In de praktijk zou deze plicht kunnen inhouden dat een en ander bij openbaar toegankelijke (overheids)instellingen (zoals Postbus 51-winkels, gemeentehuizen en openbare bibliotheken) raadpleegbaar of althans opvraagbaar is, zowel in papieren vorm als in elektronische vorm via een beeldscherm, alsmede via Internet. Wat wetgeving betreft beveelt de commissie aan dat het verschaffen van deze toegang een dwingende voorwaarde is voor het inwerkingtreden van de wet of andere regeling, hetgeen meebrengt dat wet- en regelgeving onverwijld elektronisch toegankelijk gemaakt dient te worden.

³ Bij het opzetten van een dergelijke "databank" (of van dergelijke databanken) is volgens de commissie overigens niet doorslaggevend of de overheid daarvoor de facto zelf zorgdraagt of daarvoor derden inschakelt, bijvoorbeeld een of meer commerciële uitgevers, mits dit op de aanspraken van de burger op toegankelijkheid en beschikbaarheid van overheidsinformatie geen enkele invloed heeft.

Een algemene plicht tot toegang verschaffen en beschikbaar stellen van jurisprudentie zou de commissie vooralsnog alleen voor uitspraken van "hoogste" rechters willen aanvaarden, zoals de Hoge Raad, de Raad van State en het College van Beroep voor het Bedrijfsleven. Een inspirerend voorbeeld van hoe toegankelijkheid en beschikbaarheid in de praktijk tot uitdrukking komen, is de wijze waarop uitspraken van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen worden gepubliceerd. Deze zijn op de dag van de uitspraak in alle talen van de Europese Gemeenschap via de website van het Hof raadpleegbaar en beschikbaar om te kopiëren of uit te printen. Daarbij acht de commissie de "officiële duiding" van de uitspraak, als aangegeven door het Hof zelf, essentieel. Deze zou moeten worden gepubliceerd tezamen met de uitspraak. Deze "duiding", waarop uiteraard ook geen rechten mogen rusten, is nodig om de uitspraak te classificeren.

De commissie bepleit in ieder geval dat de overheid, ook op korte termijn, op alle mogelijke wijzen de beschikbaarheid en toegankelijkheid van (verzamelingen van geconsolideerde) wet- en regelgeving en jurisprudentie faciliteert, in financiële en technische zin. Daarbij passen volgens de commissie in ieder geval geen claims van de overheid op grond van intellectuele eigendom.

De commissie onderkent dat wettelijk voorgeschreven integrale publicatie door de overheid van geconsolideerde wet- en regelgeving, en van rechterlijke uitspraken in zoverre de wettelijke regels overbodig zouden maken die het auteursrecht, de naburige rechten of het databankenrecht opzij zetten om toegang te verkrijgen. Een zodanige benadering zou verre de voorkeur verdienen boven louter een wettelijke opheffing of beperking van aanspraken op grond van auteursrechten en databankrechten.

3. De specifieke voorstellen van de werkgroep

De commissie zal thans ingaan op de bijzondere voorstellen van de werkgroep, die betrekking hebben op de artikelen 11 Auteurswet 1912, en 8, eerste lid, Databankenwet. De commissie kan daarmee in grote lijnen instemmen. Over de plaatsing van de regels nader in paragraaf 4.

"Modernisering van artikel 11 Auteurswet 1912"

De commissie stemt ermee in dat sommige categorieën van overheidsinformatie die thans onder artikel 15b Auteurswet 1912 kunnen vallen, onder artikel 11 worden ondergebracht, waarbij geen auteursrechtelijk voorbehoud meer mogelijk is, zoals eerder genoemde parlementaire informatie.

Wat betreft de categorie van "wetten" stelt een deel van de commissie dat geen misverstand mag bestaan dat artikel 11 Auteurswet 1912 ook op geconsolideerde wetteksten alsmede op verzamelingen van geconsolideerde wetteksten betrekking heeft (en dus auteursrecht, met inbegrip van de geschriftenbescherming, uitsluit). Zo'n misverstand zou kunnen ontstaan door toevoeging van het element "in de vorm waarin deze bekend zijn gemaakt", aangezien de overheid slechts bij hoge uitzondering geconsolideerde versies van wetteksten openbaar maakt. Dit deel van de commissie beveelt derhalve aan deze toevoeging te schrappen. De toevoeging is overigens niet opgenomen bij het parallelle voorstel tot aanpassing van artikel 8, eerste lid, Databankenwet, zodat het ook uit oogpunt van eenduidigheid aanbeveling verdient de toevoeging te schrappen. Volgens dit deel van de commissie dient de wettelijke bepaling geen misverstand te laten bestaan over het uitgangspunt dat niet alleen aan de overheid geen auteursrecht toekomt op (een verzameling van) geconsolideerde wetteksten,

hetgeen kennelijk is beoogd door toevoeging van het vereiste van "in de vorm van deze bekend zijn gemaakt", maar ook dat aan anderen, zoals commerciële uitgevers, zo'n aanspraak op kale databanken niet toekomt. In gelijke zin als bij het auteursrecht dient de wetgever duidelijk te maken dat ook aan anderen dan de overheid geen rechten toekomen op (verzamelingen van) geconsolideerde wetteksten en van de andere in artikel 8, eerste lid, genoemde categorieën. Dat betekent dat het een ieder is toegestaan kale databanken van deze categorieën op te vragen (te downloaden), ook als deze kale databanken producten van werkzaamheden van commerciële uitgevers zijn. Er zijn volgens dit deel van de commissie geen juridische belemmeringen, voortvloeiend uit verdragsverplichtingen of EG-rechtelijke verplichtingen, die de Nederlandse wetgever verhinderen zulks te bepalen.

Een ander deel van de commissie meent dat de wet niet zo ver zou mogen of behoeven te gaan. In de visie van dat deel van de commissie richt artikel 11 Auteurswet 1912 (en overigens ook artikel 8, eerste lid, Databankenwet) zich uitsluitend tot de overheid. Ook laat volgens één van de leden van de commissie EG-richtlijn 96/9 (bescherming databanken)⁴ niet toe dat investeringen, gepleegd door anderen dan de overheid ter zake van het consolideren en verzamelen van wetteksten, buiten het bereik van het sui generis recht vallen⁵.

Het voorstel van de werkgroep om ook verslagen van openbare vergaderingen van vertegenwoordigende lichamen in de vorm waarin deze zijn vastgesteld in het domein van artikel 11 Auteurswet 1912 te betrekken, is volgens de commissie juist, maar in haar reikwijdte te beperkt. De commissie meent allereerst dat alle "witte stukken" onder artikel 11 zouden moeten vallen, dat wil zeggen ook memories, nota's en brieven van bewindslieden aan het parlement. Op eventuele bijlagen zou het regime van artikel 15b Auteurswet 1912 respectievelijk artikel 8, tweede lid, Databankenwet van toepassing dienen te zijn. Men zou ter illustratie kunnen stellen dat alles wat in een "Parlementaire Geschiedenis"-uitgave doorgaans wordt opgenomen onder de reikwijdte van deze nieuwe bepaling dient te vallen. De door de werkgroep voorgestelde wijziging van artikel 8, eerste lid, Databankenwet, gaat trouwens ook verder, aangezien deze zich uitstrekt tot "andere openbare stukken" van de vertegenwoordigende lichamen.

Voorts meent de commissie dat het aanbeveling verdient de woorden "in de vorm waarin deze zijn vastgesteld" te schrappen. Het dient geen redelijk doel om met een beroep op auteursrecht bijvoorbeeld oorspronkelijke stenogrammen van toegankelijkheid en beschikbaarheid uit te sluiten.

De commissie stemt in met het voornemen van toevoeging aan artikel 11 van de categorie van officiële vertalingen van de eerder genoemde drie categorieën⁶.

Artikel 8, eerste lid, Databankenwet

De commissie verwijst naar de overwegingen bij de voorstellen tot "modernisering" van artikel 11 Auteurswet 1912. De commissie bepleit dat de reikwijdte van artikel 11 Auteurswet 1912 en van artikel 8, eerste lid, Databankenwet overeenstemmen.

⁴ PbEG L 77/20.

⁵ In dit verband tekent de commissie overigens aan dat vooralsnog onzeker is hoe de interpretatie van de Databankenwet precies zal zijn. Zo kan worden verdedigd dat de enkele consolidatie van één wetstekst geen substantiële investering vormt zoals vereist om aanspraak te kunnen maken op de sui generis bescherming van de Databankenwet. Ook ten aanzien van de opvraging uit de databank zijn dergelijke vragen te stellen.

⁶ Volgens de commissie dient de interpretatie van het begrip "officieel" aan de rechter te worden overgelaten.

Toevoeging vierde lid aan artikel 5 Wet Openbaarheid van Bestuur inzake verhouding met het auteursrecht en het databankenrecht

Op één lid na is de commissie geen voorstander van opneming van een bepaling in de Wet Openbaarheid van Bestuur, waarin wordt bepaald dat een beslissing op verzoek om informatie geen afbreuk doet aan het bepaalde in de Auteurswet 1912 en de Databankenwet⁷. In het bestaande systeem heeft terecht geen van beide wetten voorrang (zoals ook door de werkgroep in het onderzoeksverslag is geconstateerd), welke verhouding door opneming van de voorgestelde bepaling zou kunnen worden verstoord. Het past evenmin in het systeem van de Wet Openbaarheid van Bestuur om daarin te bepalen wat men met een kopie zou mogen doen. De commissie stelt voor om met behulp van een algemene formulering in de Auteurswet 1912 respectievelijk de Databankenwet te bepalen dat er een, evenwel begrensde, auteursrechtelijke of databankenrechtelijke "vrijheid" bestaat tot gebruik. Zo'n bepaling zou kunnen worden ontleend aan artikel 10, eerste lid, van de Berner Conventie ("voor zover door het doel gerechtvaardigd"). Overigens laat de Databankenwet opvraging en hergebruik van niet-substantiële gedeelten steeds vrij.

Beperking in de Auteurswet 1912 met het oog op verstrekking van informatie op verzoek op grond van de Wet Openbaarheid van Bestuur

De commissie meent dat in plaats van het voorstel een extra beperking op het auteursrecht toe te voegen in de Auteurswet 1912 het de voorkeur verdient in de Auteurswet 1912 een verwijzing op te nemen naar de Wet Openbaarheid van Bestuur. Men zou, indachtig het hiervoor gestelde, een beperking kunnen opnemen die het gebruik van het materiaal door degene aan wie het materiaal is verschaft "voor zover door het doel gerechtvaardigd" toestaat, overeenkomstig de strekking van de Wet Openbaarheid van Bestuur.

4. Plaats waar regels omtrent openbaarheid en toegankelijkheid van overheidsinformatie thuishoren

Een meerderheid van de commissie oordeelt dat de materie van toegankelijkheid en beschikbaarheid van overheidsinformatie, gezien de grondrechtelijke aspecten met betrekking tot toegankelijkheid en beschikbaarheid van deze informatie in een apart wettelijk kader thuishoort. Volgens dit deel vormt de regeling van het auteursrecht daarvoor geen enkele belemmering; ook niet de internationale kaders van deze regeling, waaronder de Berner Conventie en het TRIPs-verdrag. Voorts aanvaardt artikel 13 van EG-richtlijn 96/9 (bescherming databanken) de mogelijkheid van een nationale "sui generis" regeling inzake toegankelijkheid en beschikbaarheid van overheidsinformatie voor zover het betreft de juridische bescherming van databanken⁸. Ook wijst dit deel van de commissie op het nadeel verbonden aan het feit dat in verschillende wetten een zelfde materie wordt geregeld, hetgeen de begrijpelijkheid en doorzichtigheid van wetgeving niet bevordert en mogelijk leidt tot verschillende (rechterlijke) interpretaties van dezelfde begrippen.

⁷ Evenmin wordt een verwijzing naar de Berner Conventie en het TRIPs-verdrag door de commissie gepast geacht.

⁸ Artikel 13: De bepalingen van deze richtlijn doen geen afbreuk aan de wettelijke bepalingen betreffende met name het auteursrecht, naburige rechten of andere rechten of verplichtingen ten aanzien van de in een databank opgenomen gegevens, werken of andere elementen, octrooien, merken, tekeningen en modellen, de bescherming van nationaal erfgoed, het kartelrecht en het recht inzake ongeoorloofde mededinging, het zakelijke geheim, de veiligheid, de vertrouwelijkheid, de bescherming van persoonsgegevens en van de persoonlijke levenssfeer, de toegang tot publieke documenten en het overeenkomstenrecht.

Dezelfde meerderheid van de commissie stelt voorts dat de Bekendmakingswet (respectievelijk een verruimde publiekrechtelijke regeling met dezelfde strekking en doelstelling) zou moeten bepalen dat wet- en regelgeving, parlementaire informatie, rechterlijke uitspraken en administratieve besluiten elektronisch toegankelijk worden gemaakt, waarbij desgewenst kan worden verwezen naar de Auteurswet 1912 en de Databankenwet, voor zover daar wordt bepaald dat geen auteursrecht rust op wetten en de andere categorieën van (de volgens de voorstellen van de ambtelijke werkgroep nieuw te formuleren) artikelen 11 Auteurswet 1912 en 8, eerste lid, Databankenwet. Daarbij is het verband gelegd met de werkzaamheden van de commissie grondrechten, die ook zal ingaan op een eventuele in de Grondwet te verankeren recht op toegang tot informatie.

Binnen de commissie wordt verschillend gedacht over de vraag of de materie geregeld in artikel 11 Auteurswet 1912 en artikel 8, eerste lid, Databankenwet naar de bijzondere wet zou moeten of kunnen worden "overgeheveld". Een aantal leden zou overheveling mogelijk achten. Ook zou het volgens deze leden, geplaatst tegen het licht van het Europese recht, voordelen bieden om de materie buiten het gebied van de bestaande wetgeving inzake intellectuele eigendom te plaatsen. Andere leden achten de regeling in de Auteurswet 1912 respectievelijk de Databankenwet meer aangewezen, nu de kwestie ook auteursrechten en andere rechten van derden kan raken. Geen verschil van mening bestond over de vraag of de materie van artikel 15b Auteurswet 1912 en artikel 8, tweede lid, Databankenwet, ook buiten deze wetten kan worden geregeld.

Naburige rechten

De commissie wijst erop dat de conceptrapportage en het onderzoeksverslag ten onrechte geen aandacht schenken aan de Wet naburige rechten, met name de status van de omroepuitzendingen. Reeds in de literatuur is geconstateerd dat artikel 15b Auteurswet 1912 ten onrechte niet ook in de Wet naburige rechten is overgenomen. Hoewel het zelden zal voorkomen dat aan de (Nederlandse) Staat naburige rechten toekomen, is de kwestie niet zonder betekenis. Voor informatievrijheid spelen "beeld" en "geluid" immers geen minder grote rol dan "tekst". Men kan daarbij denken aan radio- of tv-uitzendingen van Kamerbehandelingen. Hoewel dit geen rechtstreeks verband houdt met de adviesaanvraag, bepleit de commissie derhalve doortrekking van de materie van artikel 15b Auteurswet 1912 naar de Wet naburige rechten.

Effect op "buitenlandse" wet- en regelgeving, rechterlijke uitspraken, verdragen, etc.

De commissie merkt op dat bij de toepassing van de artikelen 11 Auteurswet 1912 en 8, eerste lid, Databankenwet de vraag naar de toepassing op "buitenlandse" situaties kan rijzen. Men denke aan verdragen, aan uitspraken van nationale, buitenlandse rechters of uitspraken van internationaal-rechterlijke instanties zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen. De commissie stelt voorop dat de Nederlandse wetgever op dit punt bevoegd is regels te maken die gelden op en voor het Nederlandse territorium, zonder dat daarmee afbreuk wordt gedaan aan regels die een buitenlandse wetgever (voor het buitenlandse territorium) maakt. Strijd met de minimumrechten verleend in internationale verdragen zoals de Berner Conventie en het TRIPs-verdrag doet zich hier niet voor.